

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

เราเป็นนักสงวนเนื้อหนังของชาติไทย

วันนี้ไปด่านปากช่องนะ มีจำนวนที่ครอบครัวให้ครบ เมื่อวานนี้ไปทางปราจีนก็ครบ วันนี้ไปทางนี้ต้องให้ครบ เราแจกทาน ไปไหนได้แจกทานแล้วชุ่มใจ ที่เวียงจันทน์ ประเทศลาวเราเตรียมของตั้ง โต ไม่น้อยๆ นะ รถสิบล้อตั้ง ๑๐ กว่าคัน พอดีเกิดอุปสรรคทางนั้นเขาบอกว่าขัดข้องกัน ทางนี้เรากิ่งด ไปเวียงจันทน์ไม่ได้ ทางเวียงจันทน์ ประเทศลาวไม่มีวาสนาไม่ต้องเอา ว่าอย่างนี้เลยเรา เอาที่นี้ยกของเรานี้ไปพาดถึงแม่ฮ่องสอนพวกคณะไทยใหญ่ ๑๐ กว่าคันรถ ขนไปแม่ฮ่องสอนหมดเลย ที่เราจะเอาไปประเทศลาว ยกจากประเทศลาวไปแม่ฮ่องสอนพวกคณะไทยใหญ่ เขาเอารถมาขนไป หมดพอดี

ทางไหนว่าจะให้แล้วให้ๆ นี่เป็นอย่างนั้น เวียงจันทน์ไปสองสามหน ในวงประเทศลาวสองคณะสองพวกมันขัดมันแย้งกัน ไปสืบเรื่องราวมาได้ความชัดเจนว่าทั้งสองฝ่ายมันขัดมันแย้งกัน เวลาไปกลัวคนไทยเราจะไม่ปลอดภัย ความหมายว่าอย่างนั้น เขาเลยบอกว่าใช้หวัดนกระบาด เวลาสืบจริงๆ แล้วมันสองคณะมันขัดกัน แล้วกลัวจะเป็นภัยต่อประเทศไทยเรา แม้คนเดียวก็เป็นภัยกระเทือนโลกแล้ว เขาบอกมา ทางนี้ก็ยกทัพไปแม่ฮ่องสอน ของที่มาทั้งหมดยกทัพใส่แม่ฮ่องสอนพวกไทยใหญ่ พวกนี้มีวาสนา เอ้า กิน ไม่มีวาสนาไม่ต้องเอา ไปทางแม่ฮ่องสอนหมด ให้คณะไทยใหญ่เขาเอารถมารับ ของทั้งหมดที่เราจะยกไปเวียงจันทน์ ยกให้ทางนี้หมดเลย

นี่ละอำนาจแห่งความเมตตาพี่น้องทั้งหลายจำเอานะ ที่ทำนี้ทำด้วยอำนาจความเมตตา อย่างที่ร้องโก้ประเทศไทยเราจะล่มจม นี่เรียกว่าความเมตตาสงสารเป็นห่วงอย่างสุดขีดในหัวใจ จึงร้องโก้ขึ้นมา เอา จะช่วย เพราะฉะนั้นจึงได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผลก็ได้เป็นที่พอใจ ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโล ในการช่วยชาติคราวนี้ ทองคำได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโล แล้วดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า เงินไทยเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๒ พันล้าน นอกจากนั้นเงินไทยหมุนออกมาช่วยประเทศทั้งประเทศเลย เราได้ทำนี้เราพอใจ ไปไหนมีแต่แต่ตลอดๆ เรบอกเราไม่เอา เราพอทุกอย่างแล้ว ในหัวใจเราเปิดหมด ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง มีแต่ความเมตตาเข้าไปครอบแทน

เพราะฉะนั้นจึงทำด้วยความเมตตาทุกอย่าง ทำจริงทำจัง ทำไม่เหลาะแหละ มีเท่าไรทุ่มเลยๆ สมบัติของวัดป่าบ้านตาดไม่มี มีไม่ได้ถ้าหลวงตายังไม่ตาย ออกหมด

เลย มีเท่าไรขนออก ควรแก้วัดแก้ว่าเอาส่งไปทางวัดทางวา ควรแก่ประชาชนสังคม
ต่างๆ เอาแยกออกๆ ออกหมดเลย เราไม่ให้เก็บ ผู้ทุกข์ผู้จนจนจะเป็นจะตาย ผู้กิน
ท้องจะแตก มันไม่มองหน้ามองหลังใครจะมองใคร มนุษย์ไม่มองกันใครจะมองกัน
เอาออก ออกเลย

นั่นละจึงไม่มีในวัดป่าบ้านตาด มีไม่ได้ มีเท่าไรเป็นขนออกหมด เฉลี่ยให้ทั่วถึง
กัน โรงพยาบาลรัฐสักจะเป็นอันดับหนึ่งที่ได้มากกว่าเพื่อน วงราชการต่างๆ ก็ได้แต่ไม่
มากเหมือนโรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้พิสดารมาก ทั้งเครื่องมือเครื่องมือชนิดต่างๆ
ทุ้มลงๆ เครื่องไม้เครื่องมือโรงพยาบาลของง่ายเมื่อไร มีแต่เครื่องมือดีๆ ส่งมาจาก
เมืองนอกๆ

เราจะว่ามือเขียนดินลบเราก็อมรับ เราสงวนเนื้อหนังแห่งชาติไทยของเรา ถ้า
ควรที่จะผลิตขึ้นใช้ในเมืองไทยเราไม่ยากให้ไปยุ่งกับเมืองนอก มันกัดเนื้อหนังของคน
ไทยเราไป ไม่ดี ไม่มีแก่ใจที่จะพิศตัวให้แข็งแกร่งขึ้นไปทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ เขา
แต่ครั้นเวลามีเครื่องมือแพทย์นี้ ของที่ให้ทันกับโรคภัยไข้เจ็บมันก็เป็นของเมืองนอก
เสีย สุดท้ายเราก็เลยกลายเป็นเอามือเขียนดินลบ ของเมืองนอกเลยต้องเอามา คือของ
เราสู้ของเขาไม่ได้ มันไม่ทันกับโรค เครื่องมือมาจากเมืองนอกทันกับโรคภัย ที่นี้เราก็ก
รักชีวิตของเราทุกคนๆ เอา สละ ตกลงก็เลยมือเขียนดินลบ ว่าสงวนเนื้อหนังของคน
ไทยเรา มันก็สงวนไม่ได้แบบนี้ละ

ถ้าธรรมดาแล้วเราเป็นนักสงวนเนื้อหนังของชาติไทยเรา เราสงวนจริงๆ ถ้าเป็น
สมบัติของชาติไทยเราทะนุถนอมบำรุง ทางอื่นเราไม่ค่อยสนใจนัก แต่เวลามันจำเป็น
อย่างที่ว่านี่มือเขียนดินลบ เช่น เครื่องมือแพทย์ที่เกี่ยวกับเรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยเป็น
เครื่องมือนอกดี ที่นี้เราก็อยากให้หายโรคหายภัยจะทำอย่างไร จำเป็นก็ต้องไปเอาของ
เขามา อย่างนั้นละที่ว่ามือเขียนดินลบ เราสงวนมากนะเนื้อหนังแห่งชาติไทยของเรา ไม่
อยากให้ใครมาแตะต้อง มีแต่บำรุงรักษาให้แน่นหนามันคงขึ้นไป เพื่อลูกหลานจะได้ดู
เป็นคติตัวอย่างว่านี่คือเนื้อหนังของชาติไทย ไม่เอาคนอื่นมาแปะๆ เป็นกาฝากๆ มหา
ภัยกินบ้านกินเมืองกินดับกินปอดแห่งชาติไทย ไม่สมควร เรารักเราสงวนมาก แต่เวลา
จำเป็นมันก็เป็นได้แบบนี้แหละ

จะให้พร เราไม่ได้อยู่ละ อยู่ที่ไหนมันก็ไม่ได้อยู่ อยู่วัดก็ไม่ได้อยู่ช่วยโลกตลอด
ตอนเช้ารถเต็มคันรถเรา เอาไปคันเดียว ตอนเช้าเต็มนะเต็มเอี้ยด รถของเรามั่นแน่น
หนามั่นคง เต็มเอี้ยด ไปก็เทให้โรงพยาบาลนี้ เทให้โรงพยาบาลนั้น แล้วมอบเงินให้โรง
ละสองหมื่นๆ เรื่อยไป

นี่ละการเสียสละเสียสละเท่าไรมันยิ่งไหลเข้ามาๆ เปิดกว้างออกได้กว้าง เข้า
ได้มาก เปิดแคบออกได้น้อย เข้าได้น้อย ปิดเลยไม่ให้มันออกมันเลยไม่เข้า นี่ตรงนี้จำ
ให้ดีนะ การเกิดการตายของเราไปด้วยสายบุญสายกรรม ไม่มีอะไรมาเป็นใหญ่ยิ่งกว่า
บุญกว่ากรรม สร้างไว้ๆ เข้านี้หมด ตัวนี้เป็นตัวเหตุการณ์ใหญ่ สร้างดีก็อยู่ที่นี้ ชั่วอยู่ที่นี้
ให้ระวังตัวนี้ให้ดี ให้พาสร้างแต่ความดีนะแล้วความดีเป็นมงคลจะไหลเข้าสู่ใจ ไปที่
ไหนเป็นมงคลหมดเลย เอาละที่นี้ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ